

Zrozumienie tekstu prawnego wymaga przeprowadzenia całego procesu interpretacyjnego. Nawet jeśli zwrot użyty w danym przepisie jest językowo jednoznaczny interpretator powinien kontynuować wykładnię stosując dyrektywy pozajęzykowe, w celu ustalenia zgodności albo niezgodności rezultatu wykładni językowej z rezultatem wykładni funkcjonalnej. W przypadku niezgodności konieczne jest objaśnienie, jakie wartości narusza znaczenie językowe oraz czy zapewnienie spójności aksjologicznej prawa wymaga zmiany tego znaczenia.

Ze względu na ochronę wskazanych wartości interpretacja przepisów art. 17 ust. 1 i 1a ustawy o świadczeniach rodzinnych nie może prowadzić do zawężenia grupy osób legitymowanych do otrzymania świadczenia rodzinnego wyłącznie do krewnych, na których spoczywa obowiązek alimentacyjny w rozumieniu przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Powoduje to nieuzasadnioną nierówność prawa wobec tych członków rodziny, którzy nie obarczeni z mocy ustawy obowiązkiem alimentacyjnym, dobrowolnie poświęcają się opiece, rezygnują ze swojej aktywności zawodowej i zarobkowej. Taka interpretacja godzi w więzi rodzinne i kulturowo ukształtowany katalog wartości istotnych dla porządku społecznego. W rozpatrywanej przez Sąd sprawie o świadczenie pielęgnacyjne skarżąca ubiegała się o świadczenie pielęgnacyjne z tytułu opieki sprawowanej nad swoją cioteczną babką. Mąż osoby, nad którą skarżąca sprawowała opiekę liczył lat 70 i miał ustalony umiarkowany stopień niepełnosprawności. Jedyny syn małżeństwa zmarł w 1990 r., nie pozostawiając zstępnych. W linii bocznej żył jej siostra, lat 74 mająca orzeczonego umiarkowany stopień niepełnosprawności, oraz jej dwie córki. Skarżąca była córką jednej z nich i - wedle jej twierdzeń oraz oświadczenia jej ciotecznej babki - jest jedyną osobą z kręgu bliskich, zdolną do opieki i zarazem opiekę tę faktycznie sprawującą.

Wyrok Wojewódzkiego Sąd Administracyjny w Gorzowie Wlkp. z dnia 12 kwietnia 2012 II SA/Go 202/12.

Źródło: [Orzecznictwo NSA](#)